

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenščina in pl. Pistor.

Malokdaj se prigodi, ali tu in tam se pa vendar pripeti, da Nemci pripoznajo važnost slovenskega jezika za tiste dežele, kjer prebiva naš rod. Le preradi zagrizeni nemški fanatiki naš jezik kar naravnost taje ter oblastno trdijo, da je tisti jezik, v kojem se tiska čez 50 tisoč knjig družbe sv. Mohorja in koje vse priprosti narod z udano ljubeznijo prebira, samo umetno sestavljena mešanica, koja so nekateri slovenski pisatelji z različnih slovanskih narečij skupaj zbrozgali. Tak umeten jezik bi se vé ne mogel imeti nikake veljave in zagadelj se Nemci, če jih plašijo s Slovenci, le preradi tolažijo s tem, da so leta takemu jeziku šteta in da bo slovenščina v neki dobi ravno tako hitro zginila, kakor se je hitro na grozo našim Nemcem v javno življenje prikazala. Germanom včasih najboljša resnica, in če jo dokazuje milijon modroslovcev, v glavo ne gré! Zategadelj jim tudi resnica o slovenskem jeziku v možgane ni šla; tajili so jo ali za hrptom jih je ta slovenščina prepodila iz Kranjske in po Štajerskem, Istri in še celo po Koroškem se je tako krepko vgnjezdila, da je nemški Mihec, če Bog da, ne bo tako lahko iztrebil.

Ni torej čuda, če se je pričelo tudi Nemcem po glavah daniti in da pribajajo polagoma do prepričanja, da slovenščina ni tisto slabo strašilo, pred kojim se nemškim vrabičem ni treba tresti. V tem oziru se lahko sklicujemo na slučaj, ki se je pripetil zadnje dni. Vrli štajerski bratje, dasi so ponižne in mehke narave in dasi v svoji rodbini še vedno preradi nemški govore, pa vendar niso tako slabi vojniki proti nemštvo, kakor se jim rado očita. Manj so glasni, kakor mi kranjski Slovenci, ali vzlic temu rijejo počasi naprej in brez posebnega hrupa pririjejo se takorekoč pod ozidjem v nemško trdnjavo in še prej, kot se germanska posadka zavé od svojega strmenja, je razorožena in čez prag vržena! Tako je zadnje čase padel ponemčeni Šoštanj in s toliko večjim veseljem smo začuli po Slovenskem, da je ta nemškutarska doménica kapitulovala, ker nismo kaj takega pričakovali. Kar čez noč je Šoštanj prišel v slovenske roke in te se ga bodo od sedaj gotovo tako trdo oklepale, da ga Germanstvo ne

dobi več v svojo pest. Ker je v zelenem slovenskem Štajerju še več takih kastelov, upajmo, da jih slovensko prepričanje ravno tako ugonobi, kakor je ugonobilo nemškutarski Šoštanj.

To naše upanje pa je toliko živejše, ker vidimo, da se Nemcem prav močno pogum trese in da že sami s svojim duhom gledajo v tiste čase, ko slovenski Štajer ne bode več ječal pod težko okovano tujčevo peto. V znanem nemško-liberalnem glasilu v Gradci oglašil se je ravnokar neki gospod pl. Pistor, o kojem do sedaj še nismo drugzega vedeli, nego da je pri neki deželnozborni volitvi propadel. Temu možaku pripravlja Šoštanj mučne noči in radi krasnega slovenskega trga sedaj več spati ne more. Obelodanil je dolgo in klaverno epistolo, v kateri najprej denuncira nekaj Šoštanjskih uradnikov — brez denunciranja tak poštenjak itak sopsti ne more — potem pa tarna, kako v Spodnjem Štajerju gine in umira Nemštvo in kako se je bati, da bode v kratkem zadnji Nemeč sedel na razvalinah nekdanje slave. Mož napravi sklep tako, da so vso to mizerijo Nemci več ali manj sami zakrivali, ker se ne učé — slovenščine. Živo slika, koliko je notarijatov, advokatur in družih mastnih služb po Spodnjem Štajerju, ki bi po pangermanski pravici pripadale Nemcem, ki bi potem v dotičnih krajih kakor čuvaji na straži stali, da se nemščini kaj zalega ne pripeti. Preliva pa pl. Pistor bridke solze, ko mora priznati, da v teh službah ni mogoče shajati brez znanja sovražne mu slovenščine. Če pa se gre za kruh in nemško narodnost, tam naj se tevtonska grla tudi na pelia privadijo! Zategadelj gosp. Pistor z veliko zgovornostjo nagovarja nemške mladeniče, da naj ne zaničujejo več slovenskega jezika, da naj se ga temveč z veliko pridnostjo učé, da bodo potem kot nemški odvetniki, notarji in uradniki po slovenskih krajih krepko zastopali in širili nemško narodnost.

Je ta svet pravi ali ne, tega nočemo preiskavati, nam zadošča, da smo si pridobili v osebi gospoda pl. Pistorja klasičnega svedoka, s kojim lahko vsak hip dokažemo, da je naša zahteva, da se ima pri javnih službah po slovenskih krajih zahtevati znanje slovenščine in da je brez tega znanja absolutno nemogoče, zahtevam teh služb ustrezati, po-

polnoma utemeljena in to tako utemeljena, da ji je moral, če tudi na svojo žalost, še celo nemški nacijonalec pl. Pistor pritrđiti.

In sedaj bodemo menda vendar jedenkrat doživeli, da se bode Pistorjevega prepričanja polastila tudi naša slavna vlada. Posebno sedaj v časih, ko ravno slovenski državni poslanci s svojim mogočnim uplivom v Hohenwartovem klubu zabranjujejo, da ne skoči na plan gospoda Plenerja nemško-liberalna vlada! Kar Pistor zahteva, to smemo tudi mi Slovenci zahtevati. Zahtevamo, da se v slovenskih krajih ne sme namestiti funkcionar, ki ni več slovenskega jezika, bodemo znova in znova ponavljali ter v tem oziru hodili s Pistorjem roko v roki. Še celo na Kranjskem se vlada ni odrekla pravici, mej ljudstvo klicati uradnike, ki niso kos jeziku naroda. Kako je pa še le po drugih kronovinah! Ali ostanimo pri kranjski vojvodini! Zadnje čase se je izročilo vodstvo važnega okrajnega glavarstva, ki je čisto slovensko, gospodu baronu Schöobergerju. Ta mož je služboval do sedaj v Ljubljani pri deželni vladi in vsakdo v Ljubljani vé, da niti slovenske besedice spregovoriti ne ume. Sedaj pa se mu je prepustilo veliko okrajno glavarstvo, kjer bo samo s Slovenci opraviti imel. V interesu službe same se s skrbjo poprašujemo, kako bo omenjeni gospod — in naj je še toli izvrsten uradnik — občeval s strankami, občeval v prvi vrsti s župani, iz mej kojih v Krškem okrajnem glavarstvu malokdo nemški govori. Pri najboljši volji ne moremo umeti, kako bo tak funkcionar opravljal posel svoje službe, ko mu bode skoraj vsak akt s sedmimi pečati zapečaten. Še celo tisto, kar ima gosp. pl. Hein za neobhodno potrebno, baron Schönberger v slovenščini rešiti ne bode mogel. Ker se bojimo slabih nasledkov spregovorili smo to svarilno besedo in slovenske poslance v Hohenwartovem klubu in izven kluba pozivljamo, da naj ministra notranjih zadev radi tega interpeljujejo, tako da bo imel le-ta priliko ob času skrbeti, da v uradu Krškem ne nastanejo kake zmešnjave, ki bi se pozneje s težavo odpravile. Tu nam gospod pl. Pistor sam svedoči, da bi bila taka interpelacija času primerna!

LISTEK.

Iz Bohinja čez Komno v Sočo.

„Na Komni je nocoj vesel večer.“ —
Zlatorog.

Naše mlado „Planinsko društvo“ postavilo si je hvalevredno in prepotrebno nalogo, zaznamovati pota in steze po naših gorah in planinah, ter tako na jedni strani dokazati ošabnim tujcem, da tudi še živi naš čili slovenski narod, na drugi pa pokazati vsem prijateljem prirode najkrajšo in najvarnejšo pot do penetih slapov, romantičnih deber (Schluchten) in divnih razgledov. Že v tem kratkem času svojega obstanka dokazalo je društvo, kako dobro razume svojo nalogo in kako vestno izpolnjuje svoj poklic, kajti zaznamovalo je — kakor je častitim društvnikom prav dobro znano — že obilo bližnjih in daljnih potij ter pridobilo si takorekoč v naskoku odobravanje in priznanje vseh nepristranskih, dobromislečih ljudi.

Mej najtežavnejše in najutrudljivejše do sedaj zaznamovanih potij spada gotovo ona od Bohinjskega

jezera čez grebene Julijskih planin v gorenjo Soško dolino. (Ob lepem vremenu je pot sicer manj težavna in prav interesantna). To pot je zaznamoval dne 21. in 22. avgusta t. l. g. Jože Ravhekar, občinski tajnik v Bohinjski Bistrici. To zaznamovanje je bilo v sedanjih časih zelo nujno in prepotrebno delo. Poprej je bilo namreč na Komni zelo živahno življenje. Sočani z Bolškega imeli so tamošnjo planino v najemu od „Kranjske obrtniške družbe“ in pasli tam gori vse poletje 3000 do 4000 glav drobnice. Bilo je vedno kakih 30 pastirjev na Komni, ki so bili na raznih krajih razpostavljeni in so poznali vsa pota. Če je torej tudi kak popotnik ali turist slučajno zašel, našel ga je koj pastir in pripeljal na pravo pot.

Največja nevarnost za obiskovalca gorâ je megla, ki posebno na Komni kaj rada in prav gosto pritiska. V takem slučaju zgreši tudi najizurjenjši turist in celo tisti, ki so mu kraji dobro znani, pravo pot, ter tava ves zmešan in zbežan po ves dan v kolobaru na okrog, a zvečer se znajde zopet na istem mestu, kjer je že zjutraj bil. Tako je bil prikljen na prostem leči pod kako skalo. Tu pa je mogel le tisti noč prebiti, ki je imel dosti

obleke in hrane seboj, drugače ga je objela večna noč: zmrznil je, ali pa umrl utrujenosti in lakote, ker na gorah je glad neizprosno.

Zdaj pa je vzel znani baron Born od Sv. Ane nad Tržičem sam v najem Komno, da bi tam gojil divje koze ali gamse. Ubogi Sočani so si sicer prizadevali obdržati svojo priljubljeno planino, ali kaj so mogli siromaki proti baronu, ki je ponudil večjo odkupnino! Born je dal napraviti na Komni vse polno samih poti, ki se na vse strani križajo in turista popolnoma zbegajo. Vrh tega so izginili tudi pastirji, ki so poprej lahko pravo pot pokazali in na Komni je zavladala grobna tišina.

Odkar je Born Komno v najem vzel, končalo je že šest oseb na žalosten način svoje življenje tam gori. Zadnji je poginil lansko jesen, ko je prišel v Bohinj živino kupovat, a ker ni nič kupil, vrnil se je še tisti dan nazaj. Na vrhu ga je objela megla in moral je na prostem prenočiti. Drugi dan je tudi še celi dan hodil okoli, a ker ni mogel prave poti najti, obnemogel je, legel in zaspal za večno.

In sam vrli gosp. Ravhekar je bil dne 21. avgusta t. l. v veliki nevarnosti na Krmu, čeravno je imel seboj moža iz Starih fužin, ki mu je zatrjeval,

Državni zbor.

Na Dunaji, 11. decembra.

V današnji seji unela se je najprej jako živahna debata o ustanovitvi fidejkomisa grofov Dzieduszycki, potem se je vrnila vrata raznih predlog.

Ko je zbornica vzprejela v tretjem branji predlogo o državni podpori nekaterim kronovinam, se začne razprava o fidejkomisih grofov Dzieduszycki.

Poslanec dr. Vašaty se tudi, da se je tako malo govornikov za to predlogo oglasilo izmed koalirancev, a levičarje je sram, da nameravajo sanjo glasovati. Govornik kritikuje na to posamične določbe predloge ter pravi, da se hoče ta fidejkomis ustanoviti, da bi se posestvo ne zapravilo, da bi familija Dzieduszycki ne zaostala za Schwarzenbergi in Liechtensteini. Levičarji so bili prej vedno zoper ustanavljanje fidejkomisov. Grof Tasffe jih je pa rad ustanavljal, sploh pa tiste plemenitaše, ki so svoje imetje napravili, najraje napravljali za ministre ali namestnike, vsaj pa za okrajne glavarje. Odkar se je ustanovila koalirana večina, postale so razmere v parlamentu povsem drugačne. V pravosodnem odelku se take predloge hitro rešijo in v zbornici se zaradi njih odlagajo važne reči.

Zaradi Vašatyjevih očitaj, kako postopa podpredsednik dr. Kathrein, nastane mej tem in Vašatyjem precej rezka kontroverza.

Poslanec Evgen Abrahamowicz zagovarja predlogo povdarjajoč, da je grof Dzieduszycki poklonil Gališki 100.000 gl. vredno posestvo in da je v interesu cele dežele Gališke, da se posestva te rodovine uvrste mej fidejkomise.

Poslanec dr. Kronawetter pravi, da je nasprotnik fidejkomisov in da je sedanja dediška pravica neopravičljiv privilegij. V nas se plemstvo povsod protežira. Kdor ni plemenitaš, postane pri vojaki k večjemu stotnik, pri sodišču deželno-sodni svetnik, pri duhovnikih pa župnik. Sveto pismo sicer pravi, da si mora vsak v potu svojega obraza služiti svoj kruh, ali dandanes se ustanavljajo fidejkomisi, da bi se njih lastniki ne potili. Kot razlog za ustanavljanje fidejkomisov se navaja socialna in politična veljava plemstva. Ali ima kavalir kako drugo pravico, kakor navaden človek? Če se dovoljuje ustanavljanje fidejkomisov, zakaj pa se ne dovoli, da kak hišni posestnik svojim dedičem hišo za vedno zagotovi? Govornik izjavi, da misli glasovati zoper predlogo.

Vladni zastopnik sekcijski načelnik Krall se poteguje za predlogo, češ, da zlasti v Gališki ni ustanavljanje fidejkomisov nikaka nevarnost, ker je tam komaj stoti del vseh posestev last fidejkomisov.

Poslanec Exner pravi, da je sicer nasprotnik jednakih predlog, da pa je pričujoči slučaj izjema in da bodo zato levičarji glasovali za predlogo.

Poslanec dr. Kronawetter protestuje, da mu vladni zastopnik porogljivo odgovarja in zavrača Exnerjevo roganje glede njegovih nazorov, poudarjajoč s ponosom, da je še vedno tistim idejalom udan kakor kot dijak.

Poslanec Barwinski izjavi v imeni maloruskih poslancev, da bodo vsi glasovali za predlogo.

Ko je še poročevalec grof Pininski priporočal predlogo, vzprejela jo je zbornica v drugem in tretjem branji in začela debato o predlogi glede prestave nekaterih okrajnih sodnikov v 7. čin. razred.

da pot dobro pozna. Ko prideta na najvišje mesto poti, začelo se je opoludne megliti in kmalu je nastopila tako gosta megla, kakor v dolini, kadar se mrači. Šla sta vendar dalje, ali ob dveh urah obstane Starofuzinec ves v skrbeh z besedami: „Sedaj me je pa pot tako zmešala, da ne vem nikamor več“. Gosp. Ravhekar je dajal možu pogum, še več nego ga je sam imel, in začela sta dalje iti. Hodila sta potem dve uri okoli in glej, prišla sta zopet na tisto mesto, kjer sta poprej bila! Obadva je začelo močno skrbeti, posebno ker nista bila zadosti dobro napravljena, a mrzaj je bil tako hud, da se nista smela čisto nič ustaviti, drugače ju je začelo koj zebati.

Sklenila sta zlesti na kak vzvišen kraj, češ, da bosta slišala od kje kak zvonec s Soške planine. Molče sta začela torej v hrib lesti, ali megla ju je vedno motila. Vendar jima je bila sreča tako mila, da sta se stanovitno držala jedne ter iste strani ter prav slučajno prišla do nekega pastirja, ki jima je pokazal pot do mlekarije Sočanov. Od tam je potem uglajena pot do Soče, kamor sta prispela vsa utrujena šele ob 8. uri zvečer (iz Bohinja sta bila odšla ob 4. uri zjutraj).

(Dalje prih.)

Posl. dr. Gregorčič utemeljuje minoritetni predlog, da bodi v zakonu izrečeno, da je v tistih nadsodiških okrožjih, ki obsejajo več kronovin, razdeliti število svetiških mest primerne števila okrajnih sodišč v dotični kronovini.

Posl. Slama podpira predgovornika in pravi, da se trosijo milijoni goldinarjev za nove obleke in gumbe, za uradnike pa se nihče ne zmeni.

Ko so še posl. Göts, Fuchs in Hofmann-Wellenhof ter vladni zastopnik Krall posegli v debato, poročevalec Menger pa predloge priporočal, začela se je specijalna debata, v katero poseže mimo dra. Liebächerja tudi posl. dr. Ferjančič, ki se krepko poteguje za uradnike in priporoča minoritetni predlog, kažoč tudi na narodnostni moment. Zbornica je z 10 glasi večine (67 proti 57) zavrgla minoritetni predlog in potem ves zakon vzprejela v drugem in tretjem branji.

Prihodnja seja jutri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. decembra.

Izjemne naredbe.

Stališče posamičnih strank glede izjemnih naredeb je že v toliko določeno, da se more skoro pozitivno povedati, kako bode glasovanje. Za predlogo bodo glasovali levičarji in Poljaki in Hohenwartovci (izvzemši morda slovenske poslance), proti predlogi pa člani slovaške koalicije, nemški nacionalci, Malorusi in večina divjakov. Zoper izjemne naredbe utegne torej glasovati okoli 100 poslancev. Dasi je torej usoda vladne predloge že zajamčena, vendar ne bo debata o njej brez velikega pomena, zlasti za Češko.

Avstrijska zbornica francoski zbornici.

V včerajšnji seji poslanske zbornice zahtevalo se je z vseh strani, da naj se francoski zbornici zlasti za nje predsedniku Dupuy izrazijo simpatije našega parlamenta. Predsedništvo se je o tem posvetovalo in baron Chlumecy poslal je predsedniku poslanske zbornice francoske Dupuyu sledečo brzojavko: Z ozirom na grdi, nečloveški atentat na francosko zbornico in na poslance, prosim Vašo ekscelenco, vzprejmite izraz iskrenega sožalja in odkritosrčnega veselja, da se ni primerila večja nesreča.

Vnanje države.

Senzačna vest.

Bruseljski list „Patriot“ javlja iz Peterburga, da je ondota policija zasledila več nihilistov, ki so pripravljali atentat na ruskega carja. Dasi se nam ta vest kaj neverjetna zdi, zabeležili smo jo, že zategadelj, ker jo razširja uradni Correspondenzbureau na Dunaji.

Pariški atentat.

Grozni atentat na francosko zbornico je napotil francosko ministerstvo, da se je lotilo vprašanja, kako zajezi anarhistično gibanje. Včeraj se je pod predsedstvom Carnota vršil ministerski svet in določil besedilo zoper anarhiste naperjenega zakona, ki ima že danes priti pred zbornico. S tem zakonom se bo zadušilo anarhistično časopisje, določile trde kazni za tiste, ki širijo anarhistične spise in hujskajo k anarhističnim hudodelstvom. Prepovedalo se bo tudi izdelovanje razstreliv in že nedovoljena posest razstreliv se bo proglasila za hudodelstvo. Pravica policije napram anarhistom se bo izdatno pomnožila in skrbelo za izdatno nadzorovanje vseh sumnih elementov. — Sicer pa zabteva francosko časopisje, naj se vlada porazume z drugimi državami glede nadzorovanja anarhistov.

Italijanska ministerska kriza.

Ni več dvoma, da je kralj naročil Crispiju, naj sestavi novo ministerstvo. Crispi se je dela energično prijel in že se čujejo imena tistih mož, ki so pripravljani vstopiti v njegov kabinet. Priznati se mora, da je Crispi pridobil za svoje ministerstvo najboljše može: Saracco, Sonino, Cosenz, Baccelli, Ricotti. Največje težave ima Crispi z ministrom unanjih del. Najnovejši kandidat je vojvoda Sermonea. Gledé finančnega programa se čuje, da hoče Crispi letni primankljaj v znesku nad 100 milijonov lir pokriti na ta način, da zniža državne troške (za vojsko, šole in upravo) za 35 milijonov, in vrh tega potem kakega novega davka pomnoži dohodke za kakih 75 milijonov. Nihče ne dvomi, da sestavi Crispi novo vlado, toliko bolj pa se dvomi, da se mu posreči izpeljati svoj program.

Dopisi.

Z Dunaja, 7. decembra. [Izv. dop.] „Slovenski klub“, zbirališče na Dunaji stalno bivačih Slovencev, je v novejšem času svoje lice nekako pomladil. Pristopilo mu je ne samo več novih udov, temveč tudi slovenski velikošolci zahajajo vanj v večjem številu nego prej. Splošna želja je bila, da bi se klub ne shajal samo jedenkrat v mescu, tem-

več večkrat ali vsaj dvakrat. Na prvem večeru bodi berilo, na drugem pa zabava. To je za zdaj le poskus. Začetek pa ni bil slab, temveč prav dober. Na drugem večeru klubovem nabralo se je v dvorani Mitzkove restavracije toliko starejših Slovencev in „Slovenijanov“, da je prostora bilo premalo. Povabljeni so bili tudi gg. državni poslanci. Gg. dr. Ferjančič, dr. Leginja in Naberger so svojo odsotnost opravičili s dopisi; poslanec prof. Spinčič bil je ob prihodu navdušeno pozdravljen. Tudi tri dame so bile navzočne, samrat gospa Pavlina Pajkova, Primožičeva in Vavpotičeva. Starešina Navratil pozdravil je dušle, osobito dama, gosp. poslanca prof. Spinčiča, pevce akad. društva „Slovenije“ pod vodstvom g. Kozine in „Slovenijine“ tamburaše pod vodstvom gosp. Ravnikarja. Gromoviti živio-klici so nastali, ko je gosp. Navratil imenoval dičnega poslanca prof. Spinčiča častnim predsednikom kluba za ta večer. Da je to imenovanje bilo kaj srečno, kazal je uspeh večera. V klubu še do zdaj nismo doživeli veselejšega večera: navdušene napitnice, spretna igra tamburašev, veselo petje „Slovenijinih“ pevcev — vse nas je pripravilo, da smo mislili bivati v dragi nam slovenski domačiji: vzdramil pa nas je g. poslanec prof. Spinčič povdarjaje v krasni napitnici na lepo domovino, da Slovenci in sploh Slovani v tujini živeči so bolj navdušeni za svojo zemljo, kakor oni, ki bivajo na njej. Da bi Vam le mogel opisati zdravico istega govornika navzočim damam, slovenski materi, rodoljubkinji in pisateljici Pavlini Pajkovi, vrli sestri češkega naroda gospej Primožičevi in hčericu bratskega naroda hrvatskega rojeni Dalmatinki gospej Vavpotičevi. I rodoljubne Slovenke v domovini imeli smo v spominu, povdarjaje, kako hitro napreduje slovenska stvar, odkar se množi število dičnih Slovencev, delujočih tako uspešno za domovino zlate napredek. Od raznih govornikov slišali smo v navduševalnih besedah o divnih lastnostih g. poslanca prof. Spinčiča, kojega je g. dr. Homan v prav lepem govoru imenoval „srce naroda istrijskega“, diko slovenskih poslancev, ki je kremen značaj, delujoč z vso odločnostjo samo za prosep ljubljene mu domovine in ideje slovenske. Vseh govorov, žal, da ne morem opisati, imenujem le govornike, kakor prof. dra. Pajka, g. Navratila, vseučiliščnikov gg. Gruntarja in Vencajza. Kaj naj porečem o „Slovenijinih“ pevcih in tamburaših? Vse je bilo tako popolno in navdušenega priznanja ni bilo konec. Gg. pevci so nas presenetili z najnovejšimi skladbami g. V. Vavpotiča in peli jih tako izborno, da bi jih bili zopet in zopet poslušali. Peli so: Hymnus (besede J. Stritarjeve), „Da me ljubiš, dekle lepo“ (besede J. Cimpermanove), „Tolažbo“ in „Tvoj spomin“ (besede Pavline Pajkove). Navzočemu skladatelju prirejena je bila lepa ovacija, istotako gospej Pavlini Pajkovi. Ta večer bil je res krasen. Hvala dičnemu prof. Spinčiču, hvala tudi vrlim pevcem in tamburašem „Slovenijinih“!

Iz Šmarjia pod Ljubljano 8. decembra [Izv. dop.] (Poštne zadeve.) Mi kmetje smo pač uboge pare! Poznajo nas le pri davkariji, kamor svoje krvavo zaslužene krajcarje nosimo, kjer pa gg. uradniki nič kaj posebno prijazno z nami ne postopajo! Pa saj smo temu že privajeni; plačaj, pa mirna Bosna! Ne bodem se pritoževal radi prevelikih davkov, ker tako nič ne pomaga. Kadar jih ne bodem mogel več plačati, skrbelo se bode že za to, da jih bode plačal drugi mesto mene. Nekaj družega pa je, kar me v srce peče, ter dela nevoljnega. Še leta 1873, torej pred 20 leti, nabralo se je polno podpisov na prošnjo za tolikanj potrebno pošto, da bi se bila premestila iz pol ure oddaljene, na samem stoječe hiše g. Teodorja Luckmana iz Brveca v Šmarjio. Šla je istega leta tudi deputacija k c. kr. ministerstvu na Dunaj radi nerešene prošnje. In kaj je bila posledica? Dobili smo še isto leto — „nabiralnik“ za pisma v Šmarjio! A pošta je ostala na starem mestu. Ali nam je bilo s tem kaj pomagano? Sila malo, kajti če si hotel denar na pošti oddati, ali pismo rekomandirati, moral si debele pol ure pota do pošte narediti. Ako si dobil recepis ali nakaznico, hajd k županu oddaljenemu zopet pol ure ali še več, da ti podpiše, potem pa zopet na oddaljeno pošto. Ker pa pri tacih poštah na deželi nimajo vedno denar na kupu, dobil si mesto denarja pogostoma odgovor: Pridi čez dva dni po denar, zdaj ga nimam. — Tako pošto imeli smo do meseca oktobra t. l. Ko je pa že tolikanj pričakovana dolenska železnica stekla do Kočevja, stekla je z njo tudi ljubna pošta „Šmarjia“ — na

Grosuplji! Mi pa, uboge pare, v središču Šmarske župnije, kjer imamo dekanijaki, županski, šolski, užitinski urad, več vinskih trgovcev, trgovcev z lesom in s pebari in drugih obrtnikov, imamo pa čast nad jedno uro hoda na Grosuplje po denar, po rekomandirana pisma hoditi! C. kr. poštna direkcija v Trstu si misli: dobro je tako, ne pomisli pa, da so pošte radi ljudij na svetu, ne pa ljudje radi pošt! Imamo sicer še nabiralnik, kateri se vsak dan jedenkrat sprazni in pisma donašajo vsak dan iz Grosupljega, katera pisma potem šolski otroci po vaseh raznašajo. Tudi radi oddajanja in prejemanja blaga po železnici imamo izvrsten red. Blago je že na kolodvoru v Šmariji. Drugi dan dobiš receptis, s katerim moraš k županu, od tod na oddaljeno pošto na Grosuplje, kjer se ti izroči takozvani „avisó“, s katerim dobiš potem na kolodvoru blago, od katerega moraš pa že skladnino plačati. Ni li to zares lepa potrežba? — Slišim, da so dobili pošto tudi na Škofljico! Pa recite, da slavna poštna direkcija ne skrbi za nas Šmarske farane! Dve pošti v fari, jedna 1 uro, druga 3/4 ure oddaljena od središča fare; torej na izbiro! — Tukaj kot središče, kjer se iz kacic 26 vasij ob nedeljah in praznikih zbira narod k službi božji, tukaj ko se vsak dan do 400 šolskih otrok shaja, kateri potem pisma po vaseh raznašajo, moramo s tem zadovoljni biti. Uložili smo meseca oktobra prošnjo za pošto, pa do danes nimamo nobene rešitve. Kaj nam je storiti, da to dosežemo? Skoro v vsaki vasi imajo že pošto, samo v naši Šmariji ne!

Ako nam poštna direkcija nikakor s pošto ustreči noče, naj vsaj tako uredi, da tisti, ki ima nabiralnik, vsaj trikrat na dan, kakor železnica, pisma na Grosuplje prenaša; poleg tega ga pa pooblasti, da bode smel denar in rekomandirana pisma od ljudij in na pošti prejemati, ter jih ljudem izročevati.

Ako se pa našim pravičnim zahtevom nikakor v kratkem ustreči ne bode hotelo, prisiljeni bodemo druge korake storiti! Jeden v imenu 3000!

Domače stvari.

— (Slovenska opera.) Jutri se bode pela v drugič ljubka Kreutzerjeva opera „Prenočišče v Granadi“, ki je pri prvi predstavi na našem slovenskem odru dosegla tako lep uspeh. Ne dvomimo, da se bode ta uspeh še pomnožil v bodočih predstavah in opozarjamo prijatelje slovenske opere le na to, da letos ta opera ne pride več na oder, ker sta za dneva 21. in 28. t. m. določeni prvi dve predstavi romantične opere „Čarostrelec“, ki se prav marljivo uči. Kmalu po novem letu pa utegne priti na oder Smetanova „Prodana nevesta“. Po vsem tem je torej pričakovati, da bode jutri gledališče prav dobro obiskano in da bode slovensko občinstvo dejanski pokazalo, kako ve ceniti zares priznanja vredno delovanje odbora dramatičnega društva.

— (Glas iz občinstva.) Že čestokrat objavljale so se po tukajšnjih dnevnikih pritožbe — celó uradni list se je oglasil — da se pristop k porotni obravnavam dopušta brez izjeme vsakomur in ne gledé na število poslušalcev. V prvem oziru je pač istina, da zakon ne dela nobenega razločka mej stanov. Toda toliko pač sodimo po naši zdravi pameti, da porotna dvorana ni shajališče postopačev in barab in da posebno v zimskem času ni nobena „Wärmestube“. — Pri sobotni obravnavi bil je prostor za poslušalce tako natlačeno poln, da je celo nekaterim „kriminal doktorjem“, ki so sicer utrjeni zoper vročino in smrad, jelo slabó prihajati. Ker je bil tudi nežni spol častno zastopan, in je obravnava trajala pozno v noč, bila je zabava zeló živahna. — Vprašamo pa, ali je to dostojno, da se porotna obravnava uporablja kot zbiralnica in rekli bi tudi kot vzgojevalnica za sumljive elemente? To je naravnost rečeno razvada, kakeršne ne najdemo nikjer. — V Celovcu, v Gradcu, na Dunaji, sploh povsod dovoljen je vstop le proti vstopnicam in vrhu tega je rezerviran še poseben prostor za sodne uradnike, odvetnike in druge juriste. Le pri nas je taka nedostojna izjema. Pač skrajni čas je, da se pride temu v okom.

— (Dolenjska železnica) dala je zdaj prav povoljne dohodke, kakor je razvidno iz uradnih poročil. „Verordnungsblatt“ št. 146 z dne 7. t. m. navaja 134 železniških podjetij razvrščenih po letnem dohodku na kilometer. Dolenjska železnica zavzemlje št. 57 z dohodki 36-59 gld. za kilometer, kar se sme gotovo imenovati povoljno. Za primerom navedemo nekatere druge železnice: „Kremsthalbahn“ ima

št. 59 z dohodki 3523 gld., Celje-Velenje št. 61 z dohodki 3451 gld. Ljubljana-Kamnik št. 79 z dohodki 2688 gld. in deželne železnice štajerske št. 130 z dohodki 980 gld. na kilometer in leto. Nadejati se je, da bodejo te ugodne razmere ostale tudi pozneje, ko se še odpre proga Grosuplje-
Novo Mesto. Dosedanji dohodki pa so gotovo vesel dokaz, kako potrebna je bila ta železnica in da se bode dobro obrestovala.

— (Hripa.) Posledica vlažnega in meglenega vremena je gotovo hripa, ki se je začela širiti tudi v našem mestu. Dozdaj se še sicer ni pokazala posebno huda, vendar je zbolelo že precej mnogo oseb.

— (Pravila nove čitalnice v Ribnici) so se že predložila v potrjenje in bode torej društvo skoro pričelo svoje delovanje. Gojilo se bode v čitalnici tudi petje in glasba sploh. Na razvoj narodnega socijalnega življenja v prijaznem trgu bode novo društvo gotovo prav blagodejno uplivalo.

— (Domača industrija.) Posestnik mlina na Viru g. Fran Majdič namerava povečati svoj mehaniški mlin in postaviti v njem tudi parni stroj. Dotična stavbinska komisija se bode vršila dne 18. t. m. na lici mesta.

— (S bod kmetovalcev v Novem Mestu), prirejen dné 3. t. m. od kmetijske podružnice, bil je prav dobro obiskan, kajti malo po 9. uri bila je prostorna kmetijska bralnica polna naprednih gospodarjev, ki so prišli od blizo in daleč poslušat poučne govore. Po običajnem pozdravu govorili so gg. Novomeški župan Perko, notar dr. Poznik in pristav na Grmu, V. Rohrman. Prvi je prav dobro pojasnjeval koristi hranilnic v obče in še posebej koristi, katere je pričakovati kmetiskim gospodarjem od Novomeške hranilnice, ki nima delovati samo za Novo Mesto, temveč za celo Dolenjsko. Gosp. dr. Poznik razpravljal je prav poljudno mejne pravde, kažoč pri tem na različne nepravilike in škodljive posledice, ki izvirajo iz takih pravn. Priporočal je končno, da se nastavijo poljski čuvaji, da se volijo za vsako sosesko trije možje, ki naj nadzorujejo meje, in katerim je prepuščati razsodbo v malenkostnih mejnih zadevah, in da se naprosijo državni poslanci, naj izpostujejo vpeljavo mirovnih sodnikov za malenkostne pravne zadeve. Pristav Rohrman je v obširnem govoru opisal letošnjo vinsko letino po Dolenjskem in priporočal obranjene vinograde z ozirom na izkušnje zadnjih let intenzivneje obdelovati, dobro gnojiti in škropiti, po trtni uši uničene vinograde pa na novo zasajati z najboljšimi ameriški trtami. Vsi govori so pohvalno vzprejeti. Po končanem vzporedu se je zahvalil podružnični načelnik za mnogobrojno udeležbo in gg. govornikom še posebej za prijazno podporo, meneč, da namerava podružnica še v bodoče prirejati take shode, ki imajo vzpodbujati kmetijske gospodarje k napredku in pomagati s tem kmetijstvu na noge. — Kakor vemo, poučujejo se kmetovalci tudi sicer vsako nedeljo v kmetijski bralnici, kar je gotovo hvale in posnemanja vredno.

— (Ponesrečilje) na Savi pri Jesenicah minuli teden delavec Jakob Novak. Našli so ga mrtvega slonečega nad nekim kotlom. Bržkone je umrl vsled tega, ker so ga omamili plini in se ni mogel več rešiti.

— (Iz št. Petra na Notranjskem) se nam piše: Dne 21. m. m. porodila je neka dekla doma iz Slavine v službi pri nekem tukajšnjem posestniku otroka in mu po porodu stopila na vrat, vsled česar je otrok takoj umrl. Brezsrčna mati položila je truplo v svojo skrinjo, kjer je ležalo deset dnij, dokler je ni slučajno našla gospodinja. Morilka je priznala svoj zločin. Odpeljali so jo v Ljubljano.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) prav marljivo nabira kronske darove tudi Celovski „Mir“ ter je dosedaj že nabral in odposlal družbinemu vodstvu 952 kron. Do novega leta utegne torej tudi naš tovariš dospeti do prvega tisočaka kron. To je vsekako častno za koroške Slovence in dokaz njihove goreče in dejanske narodne zavednosti. Živili!

— (Mestna hiša v Celovcu) se bode prezidala in prenovila vsled sklepa mestnega zastopa. Dotični načrti so se že odobrili in se bode delo pričelo bodočo spomlad. S tem se bode zopet storilo nekaj za olepšavo mesta.

— (Hripa v Celovcu.) Kakor poroča „Mir“, je tudi v Celovcu poslednji čas vreme mokrotno in megleno in je mnogo ljudij bolehalo vsled tega. Hripa se je začela zopet širiti.

— (Umrli) je dné 9. t. m. po dolgotrajni bolezni v bolnici milosrdnih bratov v Gradcu 78 let stari monsignor Ivan Tomše c. kr. vojaški župnik v p. odlikovan z Leopoldovim redom in zlato vojaško svetinjo, sv. Očeta komornik, duhovnik Ljubljanske škofije, rodom iz Čateža, dolgoletni ud izvenakademične podružnice sv. Cirila in Metoda v Gradcu, katere zborovanj se je zvesto udeleževal. Dne 11. t. m. bil je njega pogreb, katerega se je udeležilo mnogo častnikov, vojaških duhovnikov, društvenikov družbe sv. Cirila in Metoda itd. Naj v miru počiva dobra slovenska duša!

— (Nagle smrti umrl) je nedavno v Mariboru kapelnik Matej Herman Zgrudil se je, ko je dirigiral godbo in bil takoj mrtev. Bržkone mu je počila kaka žila, ker je umrl že noč poprej bruhal kri.

— (Osodepoln italijansk napis.) Iz Sv. Križa v Tržaški okolici poroča „Edinost“, da je tam odprl neki Slovenec prodajalnico in pekarijo in mu je šlo iz početka prav dobro. Obesil pa je samo italijansk napis nad svojo prodajalnico ki mu je odgnal mnogo slovenskih kupcev, ki so začeli izostajati. Zakaj? To je lahko razumeti. Saj Italijane pri sv. Križu človek kaj hitro sešteje.

— (Hrvatske novice.) V oprostnem koncertu, ki ga priredi bivši profesor „Glasbenega zavoda“ komorni virtuozi g. Karbulka jutri v Zagrebu, sodeluje tudi naše „Glasbene matice“ učitelj in izborni pianist g. K. H. Finsterer z nekaterimi točkami. — Te dni umrl je v Oseku upokojeni rač. oficijal Srečko Jezevič, ki je ostavil 23.000 gld. za napravo najdenišnice v Oseku. — Parni mlin v Zagrebu pričel je te dni zopet svoje delovanje v vseh tovarniških prostorih. Daljni obstanek tega domačega industrijalnega podjetja je osiguran. — V Dubrovniku nastopilo je te dni prvič hrvatsko pevsko društvo „Gundulič“, katero broji 30 izvršujočih članov. — Dr. Starčevića zbranih del, katera izdaje klub stranke prava, izide v kratkem 7. vezek, s katerim se zaključi prva knjiga govorov, obsejajoča okolu 500 strani. — Dunajsko akademsko društvo „Zvonimir“ bode priredilo povodom odkritja Preradovičevega spomenika, ki se bode vršilo bodoče poletje v Zagrebu, že dne 15. februarja slavnostni večer v Ronacherjevih dvoranah na Dunaji.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Umrli je) slavni angleški fizik profesor John Tyndal. Uzrok smrti ni bila njegova bolezen, nego to, da mu je soproga dala klorala namestu magnezije, katero je jemal, ker ni mogel spati.

* (Požar v tiskarni.) V Libercih na Češkem nastal je minuli teden velik požar v tiskarni lista „Reichenberger Zeitung“, ki je uničil velik del precej obširnega poslojja. Zavod je izmej največjih v Avstriji. Lastniki zavarovani so pri treh družbah za 300.000 gld.

— (Kuga v Solunu.) Kakor poroča „Pešti Naplo“, je v Solunu kuga. V soboto zjutraj je baje zbolelo 24 oseb za to grozno boleznijo, izmej katerih jih je 21 umrlo. Mej prebivalstvom je baje velik strah in beže ljudje na vse strani ter je nevarnost, da se bolezen ne zanesi drugam. Če se obistini ta grozna vest, bode pač našim oblastvom storiti resne korake, da se prepreči vsaka nevarnost, kajti naše trgovinske zveze s Solunom so precej živahne.

* (Nesreča v gledališču.) V gledališču v Bristolu na Angleškem udril se je mej predstavo plafond. Mrtvih je baje 200 oseb, mnogo pa je bilo ranjenih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. decembra. V poučenih krogih se trdi, da izstopi zopet nekaj poslancev iz Hohenwartovega kluba. Nekateri češki veleposelstniški poslanci, na čelu jim posl. Leonard, nameravajo glasovati zoper izjemne naredbe in se potem ločiti od Hohenwarta.

Dunaj 12. decembra. Kontrolne naredbe glede vstopa k sejam državnega zbora so se poostrele, število vstopnic omejilo. Danes se je začelo posvetovanje o izjemnih naredbah. Poročevalec manjšine dr. Herold dokazuje, da so izjemne naredbe zakonito neutemeljene, ker bi se bilo z navadnimi zakoni lahko izhajalo. Seja traja še.

Praga 12. decembra. Podžupanom je bil v včerajšnji seji občinskega sveta izvoljen posl. dr. Podlipny.

Zagreb 12. decembra. Tukaj se govori, da je madjarski kanonik Bela Mayer v Kalochi imenovan Zagrebškim nadškofom.

Bukarest, 12. decembra. Pri adresni debati v senatu odgovarja minister unanjih del na Sturdzine napade na finančno upravo in na očitanje, da vlada ne posreduje mej ogerskim ministerstvom ter sedmograškimi Rumuni. Minister pravi, da je finančno stanje izborna, ker se dohodki od leta do leta množijo, ne da bi bilo novih davkov naložiti. Če potrdi nemški državni zbor trgovinsko pogodbo, se bode razmerje mej Nemčijo in Rumunijo še zboljšalo. Glede sedmograških Rumunov ne more vlada posredovati, ker ne gre za spor mej dvema nezavisnima državama, nego za spor mej državo in nje državljanji.

Pariz 12. decembra. Poslanska zbornica priredila predsedniku Dupuyju sijajno ovacijo in potem z veliko večino proti ugovoru radikalcev in socialistov vzprejela zoper anarhiste naperjene zakone, kateri so tudi v senatu brez ugovora obveljali.

Pariz 12. decembra. Policija zaprla več anarhistov, mej njimi anarhističnega pisatelja Aleksandra Cohensa.

Poslano.

Ponudil sem se pri banki „Slaviji“ v zavarovanje za večjo svoto. Banka odklonila je na podlagi zdravniških spričeval mojo ponudbo. Ker imajo avstrijske zavarovalnice med sabo pogodbo, da si morajo naznanjati odklonjene ponudnike, nisem mogel pričakovati, da bi me po odklonitvi „Slavijinej“ mogla v zavarovanje sprejeti katerakoli iz njih. Zavaroval sem se torej gospodu Ledeniku na ljubo pri „Equitablu“.

Kmalu potem, ko sem to zavarovanje sklenil, dohajati so mi jela poročila, da gospod Ledenik zlorablja to okolnost pri svojem akvizicijskem delovanju, slikajoč stvar tako, ko da bi jaz sam dajal prednost „Equitablu“ pred „Slavijo“. Vsled tega nameraval sem vso zadevo pojasniti že lani v „Slov. Narodu“; a gospod Ledenik me je prosil, naj tega ne storim ter mi je zastavil svojo moško besedo, da mojega zavarovanja ne bode več rabil za vabo.

A gospod Ledenik pozabil je svoje obljube. Došlo mi je namreč v poslednjem času dvoje poročil, da se pri svojem delovanju slej ko prej sklicuje na moje zavarovanje, ne da bi pojasnjeval, da me je „Slavija“ odklonila. Prepuščajoč sodbo o takem ravnanju slovenskemu občinstvu samemu, izjavljam: da smatram banko „Slavijo“ in vsako drugo zavarovalnico, katera je podvržena popolnej kontroli naših državnih organov, za mnogo varnejšo, ko ameriške zavarovalnice, med katere spada tudi „Equitable“.

V Ljubljani, dne 11. decembra 1893.

(1227-1)

Ivan Hribar,

generalni zastopnik banke „Slavije“.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati bolesti utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih nasledkih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (18-17)

Nova opera!

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

stev. 25. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 553

V sredo, dné 13. decembra 1893.

Drugokrat:

Prenočišče v Granadi.

Romantiška opera v dveh dejanjih. — Spisal K. pl. Braun. Uglasbil Konrad Kreutzer. — Poslovenil Josip Cimperman, priredil E. Gangl. — Kapelnik g. Fran Gerbič. Režiser g. Josip Nolli.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Ustoppina:

Partneri sedeži od I. do III. vrste 90 kr., od IV. do VIII. vrste 70 kr., od IX. do XI. vrste 60 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 60 kr., II. vrste 50 kr., III. vrste 40 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. — Ustoppina v lože 50 kr. — Parterna stojišča 40 kr. — Dijaške in vojaške ustoppine 80 kr. — Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustoppine se dobivajo v stari čitalnični trafiki v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici.

V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bo v soboto, dné 17. decembra 1893.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Umrli so v Ljubljani:

8. decembra: Franc Valentinčič, posestnikov sin, 9 1/2 leta. Riber št. 9.

9. decembra: Karolina Majcen, konduktarjeva hči, 17 1/2 meseca, Studentovske ulice št. 9. — Neža Vidmar, delavčeva hči, 16 1/2 leta, Dunajska cesta, delavske hiše II.

10. decembra: Franc Lukanc, majorjev sin, 11 1/2 meseca, Marije Terezije cesta št. 10. — Marija Vreček, delavčeva hči, 4 mesece, Dunajska cesta št. 15. — Janez Venier, železniški sprevodnik, 54 let, Kravja dolina št. 12.

11. decembra: Neža Zorman, kovačeva žena, 66 let, Kolezijske ulice št. 12.

V deželni bolnici:

7. decembra: Martin Verh, gostač, 63 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. dec.	7. zjutraj	735.8 mm.	0.2° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	735.9 mm.	0.6° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm
	9. zvečer	736.0 mm.	0.1° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 0.3°, za 0.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 12. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97	gld. 60	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	35	„
Avstrijska zlata renta	118	30	„
Avstrijska krona renta 4%	96	55	„
Ogerska zlata renta 4%	116	25	„
Ogerska krona renta 4%	93	95	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1004	—	„
Kreditne delnice	343	75	„
London vista	124	80	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	30	„
20 mark	12	25	„
20 frankov	9	93	„
Italijanski bankovci	44	—	„
C. kr. cekini	5	88	„

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijino varo, Eger, Francove vare, Karlovo varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 08 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Ouh, Genova, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijino varo, Eger, Francove vare, Karlovo varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzaja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmudena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzaja, Budejovic, Solnograda, Linca, Gmudena, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curich, Bregnic, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
" 12. " 00 " popoldne " "
" 6. " 10 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
" 2. " 01 " popoldne " "
" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. (12-269)
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 20 " zvečer " "

V najem se dá za več let

veliko posestvo s pohištvom

v Dolju pri Borovnici. Posestvo je pripravno tudi za gostilno, ker leži poleg ceste, pol ure od železniške postaje. Pogodba se zamore skleniti pri posestniku Mariju Borštniku, Kurja vas št. 4 v Ljubljani.

V tej hiši (1228-1)

v gostilni „Pri Ribču“

v Kurji vasi pri Ljubljani

se tuji po najnižji ceni prenočujejo.

Samo še malo dni!

Žrebanje že dne 28. decembra 1893

ogerske državne dobrodelne loterije.

Glavni dobitek 60.000 gld.

Vkupni dobitki 160.000 gld.

Srečke po 2 gld. se dobé: pri loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti (Budimpešta, Hauptzollamt, Halbstock), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, pri mnogih poštah uradih, pri „Mercurju“ na Dunaji in pri vseh mestih in znatnejših mestecih postavljenih organih za prodajanje srečk.

Budimpešta, dné 1. avgusta 1893.

(1169-5)

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

sta izšla:

Stenski koledar * Skladni koledar

za l. 1894.

za l. 1894.

Cena 25 kr., po pošti 28 kr.

Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Koledarja se dobivata v „Národní Tiskarni“, pri g. A. Zagorjan-u in pri družih knjigotržcih.